

[Sønderup.]

en stor Omsætning, og som saa daarligt egner sig til at leve paa Grundlag af sin egen Produktion. Det kunde aldrig falde mig ind at paastaa, at det hele vil gaa i Staa i Landbruget, saafremt Priserne bliver smaa, men det, der i saa Fald vil ske, er, at man i første Omgang øjeblikkelig gennemfører en Nedgang i Produktionen for at prøve paa at finde frem til Rentabilitet. Jeg skal slet ikke trætte Tinget med at nævne Eksempler paa, hvad Vej man kunde gaa, og hvilke Metoder man kunde anvende i den Forbindelse, men saa meget lærte vi i alt Fald i Landbruget i Begyndelsen af 1930'erne, at vi ikke en Gang til vil forsøge paa, om jeg saa maa sige, at overproducere os igennem en Landbrugskrise. Det er i det lange Løb en haabløs og en utaknemlig Op-gave, som vi ikke oftere indlader os paa.

Skulde Prisforhandlingerne om Landbrugsproduktionen faa det Udfald, at der maa træffes Særforanstaltninger for at fremskaffe et Grundlag for den størst mulige Landbrugsproduktion, saa er det Udtryk for, at visse Grupper har tiltunget sig for stor en Part af den fælles Indkomst, og de særlige Foranstaltninger, som man maaske for at raade Bod derpaa maa træffe, er da en Tilbageføring af, hvad andre har faaet for meget, en Slags à jour-Føring eller en Form for Udligning, om man vil kalde det saadan. Det skal slaas fast her fra dette Sted, at bliver det nødvendigt at træffe Særforanstaltninger, saa sker disse ikke først og fremmest af Hensyn til Landbruget, men fordi man forstaaer, at den størst mulige Landbrugsproduktion er en Livsbetingelse for Nationen som Helhed. Vi har i Øjeblikket — det kan være beklageligt nok, men saadan er Sammenhængen — næsten ingen andre Produkter af Betydning, ved hvis Hjælp vi kan tilbytte os Varer og Raastoffer. Det kan være trivielt nok at skulle gentage det, men der er meget, der viser, at det er nødvendigt. Det gælder som aldrig før, at Landbrugsproduktionens saavel som enhver anden Produktions Tempo er bestemmende for, hvornaar vi faar noget at fylde vore tomme Lagre og Hylde med. Nu talte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ogsaa om Restriktionerne, og vi fik forskellige gode Raad i saa Henseende. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det eneste,

der batter noget for en Afvikling af Restriktionerne, er, at vi faar en Produktion af saa stort Omfang, at vi har Penge til at købe det hjem, som vi har behov. Ad den Vej, men ogsaa først da, skaber vi Forudsætningerne for et hurtigt Tempo i Afviklingen af Restriktionerne.

Jeg har et lille Hjertesuk at udstøde i Forbigaaende. Naar nu Forhandlingerne om Landbrugets Forhold og alle de Ordninger, der skal træffes i denne Forbindelse, skal finde Sted, saa gør det saa meget, hvordan man tager paa det, og jeg kan ikke lade være i denne Forbindelse at tænke paa — lad mig indskyde, at jeg har den allerstørste Respekt for Pressens Betydning og Indsats, ikke mindst i et folkestyret Land, men jeg kan altsaa ikke undlade at udstøde det Hjertesuk, at naar man, og ikke mindst i den sidste Tid, ser, hvad der nu og da skrives, saa maa man sige til sig selv, at der var mangt og meget, der vilde gaa lettere og faa et sundere Forløb, saafremt nogle af Bladene vilde tage en lille Smule anderledes paa det. Der er navnlig et Par Blade her i Hovedstaden — jeg kunde fristes til at sige, der er halvtredie — som, hver Gang der er Tale om en Ordning af Landbrugets Forhold, de for vort Samfund saa vigtige Forhold, de livsvigtige Landbrugsproblemer, synes at være mest optaget af at bringe Misundelsen og Utilfredsheden, og jeg kunde næsten tilføje Mistænksomheden den bedst mulige Service. De er mere optaget af det end af at bringe Oplysninger og Kendsgerninger. (*Hans Hedtoft*: Lad være at tale i Gaader; sig, hvilke Blade det er!). Det er muligt, vil jeg føje til, at det er nødvendigt af Hensyn til Abonnementsprotokollerne, men saa kunde jeg næsten gaa med til, hvis der kunde gives et Tilskud for at raade Bod paa det økonomiske, at bevilge Pengene, for der var meget, der da vilde gaa lettere i det offentlige Liv.

Den Efterkrigstid, vi befinder os i, tegner jo til at faa et noget andet Forløb, end Tilfældet blev efter den forrige Verdenskrig. Jeg skal villigt indrømme, at det endnu er begrænset, hvad vi kan overskue i saa Henseende, men der er i hvert Fald meget, der tyder paa, at saafremt der ikke kommer ekstraordinære, uforudsete, store Konjunkturomslag, skulde der være Mulighed for, at vi kunde undgaa en Række af de store Krak, som vi oplevede forrige Gang. Men en Be-